

Bekendtgørelse om opkrævning af gebyr i forbindelse med fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foder¹⁾

I medfør af § 45, stk. 3, i lov om fødevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 999 af 2. juli 2018, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 7, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1614 af 18. december 2018 om Fødevarestyrelsens opgaver og beføjelser:

Område og afgrænsning

§ 1. Bekendtgørelsen fastsætter procedurer og gebyrer for ansøgninger vedrørende maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske produkter i henhold til forordning (EF) nr. 396/2005.

§ 2. Enhver, herunder civilsamfundsorganisationer samt kommercielt interesserede parter såsom fremstillingsvirksomheder, dyrkere, importører og producenter af produkter omfattet af bilag I til forordning (EF) nr. 396/2005, der ved hjælp af relevant dokumentation kan godtgøre at have en berettiget interesse i sundhed, kan indgive en ansøgning til Fødevarestyrelsen om fastsættelse af en maksimalgrænseværdi for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske produkter. Ansøgningen udfærdiges i overensstemmelse med reglerne i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Ansøgninger om importtolerancer indgives til Fødevarestyrelsen, i det omfang Danmark er udpeget som rapporterende medlemsstat på et givent aktivstof i henhold til forordning (EF) Nr. 1107/2009 eller er udpeget af Kommissionen efter proceduren i artikel 45, stk. 2, i forordning (EF) nr. 396/2005 på anmodning af ansøgeren. Sådanne ansøgninger udfærdiges i overensstemmelse med reglerne i denne bekendtgørelse.

Ansøgning

§ 3. Ansøgning i henhold til denne bekendtgørelse skal indgives til Fødevarestyrelsen, Stationsparken 31 - 33, 2600 Glostrup.

Ansøgningens indhold

§ 4. Ansøgeren skal i ansøgningen forelægge følgende oplysninger og dokumenter:

- 1) Ansøgerens navn og adresse.
- 2) En præsentation af ansøgningsdossieret med:
 - a) et resumé af ansøgningen,
 - b) de vigtigste argumenter,
 - c) en fortegnelse over dokumentationen, og
 - d) en kopi af den relevante GAP, der gælder for den specifikke anvendelse af dette aktive stof.
- 3) En fuldstændig oversigt over de relevante betænkeligheder, der er kommet til udtryk i den tilgængelige videnskabelige litteratur om plantebeskyttelsesmidlet og/eller rester heraf.
- 4) Dataene i bilag II til forordning (EF) Nr. 1107/2009 vedrørende datakrav for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticider, herunder, hvis det er relevant, toksikologiske data og data vedrørende rutinemæssige analysemetoder i kontrollaboratorier samt data for plante- og dyremetabolisme.

Stk. 2. Såfremt relevante data allerede er offentligt tilgængelige, især hvis et aktivt stof allerede er blevet vurderet i henhold til forordning (EF) Nr. 1107/2009, eller hvis der foreligger en CXL-grænseværdi (en af Codex Alimentarius-Kommissionen fastsat maksimalgrænseværdi), og sådanne data indgives af ansøgeren, kan Fødevarestyrelsen også anvende disse ved vurderingen af en ansøgning.

§ 5. Fødevarestyrelsen kan, hvis det er relevant, kræve, at ansøgeren forelægger supplerende oplysninger ud over oplysningerne i henhold til § 4, stk. 1 inden for en frist af 6 måneder.

Stk. 2. Fristen efter stk. 1 kan forlænges i op til 2 år, når særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 3. Fødevarestyrelsen kan afvise ansøgningen, hvis ansøgeren ikke inden for de i stk. 1 og stk. 2 nævnte tidsfrister har forelagt de nødvendige oplysninger i henhold til § 4.

Gebyr

§ 6. Fødevarestyrelsen opkræver et gebyr for fastsættelse af grænseværdier i henhold til denne bekendtgørelse, jf. artikel 42, stk. 1, i forordning (EF) nr. 396/2005. Gebyret fastlægges, så det svarer til de faktiske omkostninger ved det pågældende arbejde.

Stk. 2. Der betales gebyr ud fra den samlede anvendte sagsbehandlingstid. Der afregnes pr. påbegyndt time. For sagsbehandling mv. udført af medarbejdere i Fødevarestyrelsen betales 840 kr. pr. time. Når Fødevarestyrelsen indhenter risikovurdering mv. fra Danmarks Tekniske Universitet (DTU), afregnes med 950 kr. pr. time for arbejde udført af DTU.

Stk. 5. Der betales også gebyr i de tilfælde, hvor ansøgningen afvises i medfør af § 5, stk. 3. Der betales for medgået tidsforbrug frem til tidspunktet for afvisning af ansøgningen.

Stk. 6. Fødevarestyrelsen sender ansøgeren en betalingsopkrævning på det forventede gebyr baseret på et skøn over sagsbehandlingstiden i forbindelse med kvittering for modtagelsen af ansøgningen. Når gebyret er betalt, realitetsbehandler Fødevarestyrelsen ansøgningen og udarbejder en vurderingsrapport, som sendes til Kommissionen, jf. artikel 9, i forordning (EF) nr. 396/2005. Såfremt det på forhånd betalte gebyr viser sig at være for højt i forhold til den reelle sagsbehandlingstid, tilbagebetales differencen; og såfremt det på forhånd betalte gebyr viser sig at være for lavt i forhold til den reelle sagsbehandlingstid, opkræves ansøger differencen.

Ansøgningens videre behandling

§ 7. Ansøgningen behandles efter reglerne i forordning (EF) nr. 396/2005.

Stk. 2. Såvel EFSA som Kommissionen kan kræve, at ansøgeren forelægger supplerende oplysninger, jf. hhv. artikel. 11, stk. 2, og artikel 14, stk. 3, i forordning (EF) nr. 396/2005.

§ 8. Det er Kommissionen, der beslutter i hvilket omfang, ansøgningen skal imødekommes, jf. forordning (EF) nr. 396/2005, særligt artikel 14.

Ikrafttræden

§ 9. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 888 af 28. juni 2017 om opkrævning af gebyrer i forbindelse med fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester i vegetabiliske og animalske produkter ophæves.

Officielle noter

¹¹ I bekendtgørelsen er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2005/396/EF af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414, EU-Tidende 2005, nr. L 70, side 1, som senest ændret ved Kommissionens forordning 693/2017/EU af 7. april 2017, EU-Tidende, nr. L 101, side 1. I følge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af bestemmelser fra forordningen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.